

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ЙМОВІРНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ

У комплексі проблем, що постають у зв'язку з економічними перетвореннями, реформуванню земельних відносин належить особливе місце. Аграрний сектор займає друге місце серед секторів економіки України. Формує 17% ВВП і майже 60% фонду споживання населення. Його частка у зведеному бюджеті держави дорівнює 8-9%. На селі проживає третина населення країни [1, с. 79-80]. Експортна частка аграрного сектору становить 27% [2, с. 33]. Земельне питання – це питання, яке зачіпає інтереси не тільки тих, хто живе і працює на селі, а й всього суспільства, майбутніх поколінь. Тому в процесі реформування земельних відносин не повинно бути місця непродуманим імпровізаціям, суб'єктивізму та авантюризму.

У роки «ринкових» реформ суспільству цілеспрямовано нав'язувалась думка, що єдиним шляхом вирішення продовольчої проблеми є утвердження приватної власності на землю і введення її в ринковий обіг. «Приватна власність на землю, – зазначалось у доповіді Президента Л. Д. Кучми, – має стати домінуючою базою аграрних перетворень» [3]. Такий підхід до вирішення земельного питання в сьгоднішніх умовах є глибоко хибним. «Для трудового народу, – писав видатний дослідник аграрних відносин О.В. Чаянов, – збереження власності на землю означає нове ярмо нових поміщиків... Для народу важлива не власність на землю, а важливо те, щоб він мав доступ до землі і щоб йому не заважали працювати на ній стабільно і продуктивно» [4, с. 36].

З самого початку земельної реформи під неї були закладені потужні та небезпечні міни у формі очевидних і надзвичайно гострих суперечностей, а нерідко і прямих абсурдів. Насамперед потрібно зазначити, що в Конституції України зафіксовано положення: «Земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України ... є об'єктом права власності українського народу... Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону» [5]. У ст. 41 Основного Закону України констатується, що «ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним [5].

Отже, вже у самій Конституції містяться непримиренні суперечності. Якщо земля є власністю всього українського народу, то вона ніяк не може бути набутою у власність окремих осіб. Якщо ж окремі громадяни мають право власності на землю, як і юридичні особи, то вона вже не може бути власністю всього українського народу. Вона за таких обставин може бути надбанням всього українського народу, надбанням, що знаходиться у власності окремих прошарків, груп людей, але аж ніяк не об'єктом права власності всього українського народу.

Реформування земельних відносин, особливо в 90-і роки, проводились навіть не на основі суперечливих законів, а на базі підзаконних нормативних актів (Указів Президента). Саме у цих указах була визначена «дорожня карта», яка до сьогодні так і не піддавалась коректуванню, хоч вже саме реальне життя буквально волає про необхідність зміни системи координат. Відповідно до Указів відбулося розпаювання земель сільськогосподарського призначення і встановлено, що право приватної власності на земельну частку (пай) може бути об'єктом купівлі-продажу, дарування, міни, успадкування, застави. Але розпаювання землі відбулося таким чином, що далеко не всі трудівники, які мали безпосереднє відношення до праці в

агропромислового комплексу, були залучені до цього процесу. Це стосується працівників соціальної сфери; систем «Сільгосптехніки», «Сільгоспхімії», «Міжколгоспбуду»; органів управління АПК тощо. Виключеними з цього процесу виявились також працівники учгоспів, племінних і насінневих господарств, машиновипробувальних станцій та інших спеціалізованих державних сільськогосподарських підприємств. Окрім того, величина земельних паїв виявилась суттєво різною. Причому не тільки в регіональному розрізі, а навіть у межах одних і тих же сіл (там, де в селах було по декілька селянських спілок).

Приватизація землі зумовила формування в широких масштабах двох типів господарських структур. З одного боку, утворилась велика кількість дрібних, низькотоварних господарств селян, що базуються на використанні власної, як правило, низькопродуктивної ручної праці. Вони не є й не можуть бути за визначенням ні високоефективними, ні конкурентоспроможними. З іншого боку, має місце інша крайність, що проявляється у формуванні та функціонуванні агрохолдингів, новочасних латифундій з десятками і навіть сотнями тисяч гектарів використовуваної землі. Більшість таких господарських структур зорієнтована не на забезпечення комплексного розвитку сільськогосподарського виробництва і вирішення проблеми зайнятості сільського населення, а на вирощування зернових і технічних культур та продаж їх на зовнішніх ринках з метою максимізації прибутків окремих осіб.

Особливо ж небезпечним є те, що через ці структури в аграрний сектор безконтрольно заходить іноземний капітал з метою привласнення після зняття мораторію української землі. «Іноземні компанії, – зазначає Л. Д. Кучма, – скуповують корпоративні права вітчизняних аграрних структур, саме тих, які мають багато родючої землі в оренді і на тривалий період... Стає очевидно, що боротьба іноземних країн за українські землі розпочалася» [6, с. 417, 429]. Поки-що в таких холдингах «де-юре пай в оренді, де-факто – куплені» [6, с. 416]. У недалекому майбутньому за умови зняття мораторію на купівлю-продаж землі не тільки де-факто, а й де-юре земля в основній масі опиниться у власності іноземних та вітчизняних новоспечених латифундистів. З одного боку, в результаті відбудеться чергове обезземелення селянства, з іншого, земельна власність буде зрощена з крупним фінансовим капіталом.

Земельна рента стане безконтрольно привласнюватися невеликою групою людей. Ні держава, ні селянство, ні народ в цілому від цього нічого не виграють, а лише програють. Значна частина українських чорноземів стане українською лише географічно, а не економічно. Народ опиниться не на своїй власній, а на належній іноземцям землі з усіма наслідками, що випливають. Головне, що економічно неналежна народу земля згодом неминуче стане неналежною йому і географічно.

Ще не повністю втрачені можливості для суттєвого коригування ходу земельного реформування і зупинки процесу обезземелення та зубожіння селянства. Для цього необхідно відмовитись від права приватної власності на землю. Земля сільськогосподарського призначення має бути у загальнонародній (державній) власності. Форми ж землекористування можуть бути різними, включно з приватним землекористуванням. У ринковий обіг на конкурентній основі має вводиться не право володіння землею, а право користування нею. Такий підхід створить всі необхідні та достатні передумови для доступу до землі тих, хто буде безпосередньо на ній працювати. Реалізація такого підходу не лише створить передумови для ефективного господарювання, а й унеможливить концентрацію земельної власності в руках невеликої групи людей, у т. ч. іноземців. Була б також виключена можливість фінансових спекуляцій із найціннішим надбанням українського народу – землею.

В процесі внесення суттєвих змін у реформування земельних відносин не мають програти нинішні формальні власники земельних паїв. У них власність на землю має бути викупленою державою, а не націоналізованою. Скупляти землю у власників паїв має лише держава, а не приватні особи чи структури, тим більше іноземні. Кошти для

такого викупу є. На сьогодні агрохолдинги використовують вже мільйони гектарів землі померлих власників земельних паїв, на яку не заявлені права спадщини. На використання таких земель держава мала б встановити орендну плату. Остання на старті реформ і могла б стати фінансовим ресурсом для викупу паїв. При нестачі коштів на певний проміжок часу можна було б встановити черговість викупу паїв. Наприклад, у першу чергу для людей похилого віку і в останню чергу для тих, хто живе в містах (отримав пай у спадщину) і не має жодного відношення до господарювання на землі.

Література:

1. Омельченко К.Ю. Роль селянського (фермерського) господарства в забезпеченні ефективної економічної діяльності аграрного сектору / К.Ю. Омельченко // Економіка України. – 2015. – № 10(647). – С. 79-83.
2. Махсма М., Волощук С. Перспективи зайнятості працівників в аграрному виробництві за умов його інноваційного розвитку / М. Махсма, С. Волощук // Україна: аспекти праці. – 2015. – № 8. – С. 32-37.
3. Кучма Л.Д. Шляхом радикальних реформ: Доповідь Президента України про основні засади економічної та соціальної політики / Л.Д. Кучма // Урядовий кур'єр, 13 жовтня 1994. – № 158-159.
4. Чаянов А.В. Избранные произведения / А.В. Чаянов. – М., 1989.
5. Конституція України. – К., 1996.
6. Кучма Л.Д. Зламане десятиліття / Л.Д. Кучма. – К., 2010.

Футало Ю. Р., аспірант кафедри «Фінансів»,
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Закарпатська область, Україна

ДІАГНОСТИКА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Світова система глобального господарювання в якій панує світова фінансова система, в даний час подається як така, що не має альтернатив і подальшому може розвиватися на принципах лібералізації з перевагою приватних видів діяльності при здійсненні необхідних грошово-кредитних та бюджетних обмежень, які розглядаються як основа структурних перетворень, що, в свою чергу, створює стимули до конкуренції. Як наслідок, домінуючий розвиток отримали галузі сировинного спрямування та первинної переробки, чого не можна сказати про продукцію кінцевого споживчого та інвестиційного призначень з високим ступенем обробки. Ці галузі надзвичайно капіталоємні й потенційних можливостей для розширеного відтворення не мають.

В сучасних інтеграційних умовах розвитку світової економіки, проблема ефективних структурних перетворень є першочерговою, оскільки без цього вона не може створити нові й реалізувати нагромаджені в минулому конкурентні переваги. Всі національні стратегії економічного розвитку базуються на таких складових як: зовнішньоторговельній, залученні іноземних інвестицій, науково-технологічного обміну.

Саме пошуку нових моделей економічного розвитку країн в умовах інтеграційних процесів присвячено ряд досліджень таких видатних вчених Д.Г. Лук'яненка, Ю.В. Макогона, В.Ю. Матвєєвої, В. Мунтіяна, Ю.В. Орловської, Ю.М. Пахомова, Г.О.Пухтаєвич, А.С. Філіпенка, Ю.В. Шишкова та ін.

Одним з найважливіших факторів сприяння розвитку відносин України з європейськими державами, її інтеграції в європейські структури міжнародного співробітництва стала стратегічна відкритість обох сторін. І Україна, і європейське співтовариство намагаються адаптувати стратегії свого розвитку до актуальних

STATE UNIVERSITY OF JAN KOCHANOWSKI
DEPARTMENT FOR ENTREPRENEURSHIP AND INNOVATION

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE

**INNOVATIVE ECONOMY:
PROCESSES, STRATEGIES,
TECHNOLOGIES**

January 27th, 2017

Proceedings of the Conference

Part I

**Kielce
2017**

Organising Committee

Andrzej Pawlik	Professor, dr hab., Head of Department for Entrepreneurship and Innovation, State University of Jan Kochanowski, Poland;
Paweł Dziekański	Dr., Professor, State University of Jan Kochanowski, Poland;
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Department of Personnel Management and Labour Economics Zhytomyr State Technological University, Ukraine;
Rita Bendravičienė	Dr. of Management and Administration, Associate Professor, Dean of Faculty of Economics and Management, Vytautas Magnus University, Lithuania;
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova;
Natia Gogolauri	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Business Sul Khan-Saba Orbeliani Teaching University, Georgia;
Martina Diesener	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Economics and Management Science, Universität Leipzig, Germany;
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland;
Shaposhnykov Kostyantyn	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine;
Yuliana Dragalin	Ph.D, Dr. of Economics, As. Professor, Dean of Faculty of Economic Sciences, Free International University, Moldova.

International Scientific Conference Innovative Economy: Processes, Strategies, Technologies: Conference Proceedings, Part I, January 27, 2017. Kielce, Poland: Baltija Publishing. 196 pages.

CONTENTS

MODERN ECONOMIC THEORIES AND IT'S ROLE IN THE MODERNIZATION OF SOCIAL AND ECONOMIC SYSTEMS

Holubka M. M.

ECONOMIC SCHOOLS AS AN ACTIVE SUBJECTS OF FORMING ECONOMIC KNOWLEDGE IN WESTERN UKRAINIAN TERRITORIES IN INCREASE OF THE ECONOMIC LITERACY IN THE LATE NINETEENTH AND EARLY TWENTIETH CENTURY 1

Гриценко А. А., Гриценко О. А.

РЕКОНСТРУКТИВНИЙ ТИП ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ:
СУТНІСТЬ, СКЛАДОВІ ТА НАПРЯМИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ 4

Завадська Д. В.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ 6

Диденко Л. В., Кондрашова-Диденко В. И.

ІННОВАЦІЯ В РАЗВИТИИ ЭКОНОМИКИ СТРАНЫ 9

Крикун В. А.

ГЕНЕЗА ТЕОРІЇ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ 11

Литвиненко Т. М.

УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ 13

П'ясецька-Устич С. В.

ПОЛІТИКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ 15

THE WORLD ECONOMY: NEW CHALLENGES AND INNOVATIVE FORMS OF INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS

Бестужева С. В.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В
РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ: ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ 19

Гонак І. М.

ЕМБАРГО ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОТИСТОЯННЯ 21

Гуменюк Я. М.

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВИХОДУ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ З ЕКСПОРТНОЇ КРИЗИ 24

Гурова Ю. С.

РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО РЕСУРСУ – КЛЮЧОВА ФОРМУВАННЯ
СТРАТЕГІЧНИХ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ КРАЇН 26

Dziuba P. V.

RISK AND RETURN STRUCTURAL ASYMMETRY
IN INTERNATIONAL PORTFOLIO INVESTMENTS 28

Доронін А. В., Ревенко Д. С., Черевко Я. О.

СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ 31

Жукова Л. М. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ЗРУШЕНЬ.....	32
Левченко А., Руденко-Сударєва Л. В. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ, СПРЯМОВАНИХ НА РОЗВИТОК ЕКСПОРТУ В УКРАЇНІ.....	35
Лошенко О. В. МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	37
Музиченко М. В. ПОКАЗНИКИ БЕЗПЕКИ ПОСТАЧАННЯ ПРИРОДНОГО ГАЗУ.....	40
Павлюк О. О. ЩОДО СТАНУ БАНКІВСЬКОГО НАГЛЯДУ ТА РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ.....	43
Пашаєв Т. Г. МЕХАНІЗМ ГРАЖДАНСЬКОГО КОНТРОЛЯ ДЛЯ ОБЕСПЕЧЕННЯ СОХРАННОСТИ ФОНДОВ ЕС.....	44
Поліщук С. П. СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОРГІВЛІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ.....	46
Роговська-Іщук І. В. СЦЕНАРІЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	49
Салюк-Кравченко О. О. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БІЗНЕСУ.....	51
Сторожчук В. М. РОЛЬ УНІВЕРСАЛЬНОЇ МІЖНАРОДНОЇ ТОВАРНОЇ НОМЕНКЛАТУРИ У ЗАХИСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ РИНКІВ.....	53
Фадєєва І. Г., Мандрик І. О. ЗНАЧЕННЯ ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ У ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.....	55
Shevchenko V. Y. GLOBALIZATION IMPLICATIONS ON FINANCIAL INNOVATIONS.....	58
 ECONOMICS AND MANAGEMENT OF NATIONAL ECONOMY, MODERNIZATION OF NATIONAL MODELS OF ECONOMIC SYSTEMS	
Айлікова Г. В. РОЛЬ СХЕМ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РІВНЯ ПРИ РОЗРОБЛЕННІ ПРОГРАМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ВІДПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЙ.....	61
Batrakova T. THE NEED FOR STATE SUPPORT OF AGRICULTURE UKRAINE.....	63
Gernego Iu. O., Dyba O. M. FINANSOWANIE DZIAŁALNOŚCI INNOWACYJNEJ NA UKRAINIE I W POLSCE.....	66

Глущенко Л. Д., Пілявоз Т. М., Лесько О. Й. УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	68
Гончаренко О. Г. СИТУАЦІЙНИЙ ТА СИСТЕМНИЙ ПІДХОДИ В ДІЯЛЬНОСТІ ВИРОБНИЧОГО КОМПЛЕКСУ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ.....	70
Гуменюк В. В. ПРІОРИТЕТИ КУРЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	73
Денисов О. Є. ВІДКРИТІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙ ТА СВОБОДА ПІДПРИЄМНИЦТВА ЯК ОСНОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ДЕРЖАВИ	74
Zavora T. M. ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC FUNDAMENTALS OF AMOUNT OF HOUSING THERMAL MODERNISATION	76
Zastavetska L., Zastavetsky T. TERRITORIAL COMMUNITIES IN UKRAINE: PROBLEMS AND PROSPECTS	79
Захарова И. В. ФОРМИРОВАНИЕ АВИАЦИОННЫХ КЛАСТЕРОВ В РОССИИ КАК ФАКТОР МОДЕРНИЗАЦИИ ОТРАСЛИ	81
Zinchenko O. A. THE IMPACT OF INFORMATION TRANSPARENCY OF MARKET PROCESSES TO CREATE A POSITIVE IMAGE OF THE REGION	84
Іваненко Т. Я., Калюжна О. В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА ПІВДЕНОГО РЕГІОНУ	85
Kalyuzhna N., Babenko M. INNOVATION DEVELOPMENT VECTORS IN THE CONTEXT OF REALIZATION UKRAINE'S NATIONAL ECONOMIC INTERESTS	88
Канцір І. А. МОДЕРНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	90
Карпенко О. О., Паливода О. М., Михайленко О. В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ КЛАСТЕРІВ.....	92
Корнєєва Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ДЕРЖАВНИХ КОРПОРАЦІЙ У КРАЇНАХ ЄС	94
Kushnir S. O. INTERDEPENDENCE OF INVESTMENTS AND CONSUMER POLICY: PROBLEMS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT	97
Маліновська М. В., Тулуб О. М. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ.....	99
Можайкіна Н. В., Попенко О. В. ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ	101

Найда І. С., Найда А. В. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО – СОЦІАЛЬНИЙ ЗАПИТ ТА ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ.....	103
Нікітенко Д. В. ЕТИМОЛОГІЯ ТА ДИХОТОМНІСТЬ ПОНЯТТЯ БЕЗПЕКА.....	106
Прудніков Ю. В. ОБґРУНТУВАННЯ ПЕРЕВАГ КООПЕРАТИВНОЇ МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ РУХУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ЛОКАЛЬНИХ РИНКАХ	108
Саламін О. С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ.....	110
Семененко М. В. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	112
Сисенова А. Т. ЕКОНОМІКА РЕСПУБЛІКИ КАЗАХСТАН В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ.....	115
Смолій Л. В. ЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В КРАЇНАХ ЄС	118
Станасюк Н. С. ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АТМОСФЕРИ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ.....	120
Стефанишин Л. С. КОМПЕНСАЦІЯ ВТРАТИ АКТИВНОЇ ПОТУЖНОСТІ (ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ) В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ ЕНЕРГОПОСТАЧАЛЬНОЇ КОМПАНІЇ.....	123
Сытник И., Степочкин А. ПРОБЛЕМЫ И ФАКТОРЫ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ ПОЛЬШИ.....	125
Тарасович Л. В. Яремova М. І., Кравчук Н. І. СІЛЬСЬКА ЕКОНОМІКА У ФОРМУВАННІ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ.....	127
Топішко І. І., Топішко Н. П., Галецька Т. І. ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ЙМОВІРНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ.....	129
Футало Ю. Р. ДІАГНОСТИКА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ.....	131
Чудаєва І. Б. РОЛЬ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ СТРУКТУР У ФОРМУВАННІ ТА РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ПОЛЬЩІ	134
INNOVATIVE BUSINESS TECHNOLOGY: E-COMMERCE AND VIRTUAL COMMERCE	
Кузьмук І. Я., Никифорак О. Я. ПРОБЛЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В ЕПОХУ КРИПТОВАЛЮТ.....	137

Тімар І. В. СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ІМІДЖЕМ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ МЕРЕЖУ ІНТЕРНЕТ	139
BUSINESS ECONOMICS AND CORPORATE GOVERNANCE: MODERNIZATION OF BUSINESS PROCESSES	
Беликова Е. Ю. ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ АКЦИОНЕРНОЙ СРЕДЫ	142
Lemeschenko N. M., Burliai O. L. IMPORTANCE OF LABOUR POTENTIAL IN THE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL ENTERPRISES	143
Burliai A. P., Revutska A. O. DEVELOPMENT OF ENVIRONMENTAL TAXATION IN UKRAINE.....	146
Vdovychenko V., Samchuk G., Velikodnyi D. FORMATION OF SYSTEM EFFICIENCY OF URBAN PUBLIC PASSENGER TRANSPORT UNDER CONDITIONS OF OPEN COMPETITION.....	150
Залознова Ю. С., Сердюк О. С., Трушкіна Н. В. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ НА ПРИКЛАДІ СИНДИКАТУ	152
Kuznetsova M. O. VALUE CHAIN DEVELOPMENT IN SUSTAINABLE BUSINESS.....	155
Лебедко С. А. ЗАГРОЗИ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ	156
Ляліна Н. С. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ.....	158
Малик О. В. ОБҐРУНТУВАННЯ ЕТАПІВ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА	160
Miriasov Iu. O. ABSENTEE OWNERSHIP AND ECONOMIC POWER.....	163
Нестерова К. Ю., Калініченко З. Д. ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИКЛАДІ ТОВ «ДНЕПРОПРЕСС СТАЛЬ».....	166
Novukova N. M., Grebenchuk T. PRODUCT RANGE POLICY OF A COMMERCIAL ENTERPRISE	168
Ракhненко О. VALUES-BASED INVESTING AS A BACKGROUND OF COMPANY'S MANAGEMENT	170
Подвірна Х. Є. ЛОГІСТИЧНА СИСТЕМА ПІДПРИЄМСТВА СФЕРИ ПОСЛУГ	172

Полозова Т. В., Халіна В. М. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	175
Тулупов М. О. АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ «ОФІС УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ» НА МЕТАЛУРГІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	177
Хринюк О. С., Костюков К. В. ПОРІВНЯНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИБОРУ ПОСТАЧАЛЬНИКА НА ПІДПРИЄМСТВІ	180
Цюлковська С. І. ПЛАНУВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ	182